

laboratoriet, ere saa godt anvendte som nogen af de store Summer, som i det hele taget af Staten ydes til Landbruget.

A. Hage: Det er meget glædeligt at se, hvorledes den Kamp mod Tuberkulosen, som for nogle Aar siden blev optagen her i Landet, efterhaanden vinder Sikkerhed og Fasthed. Endnu i 1898, da vi forhandlede om den nugældende Lov af 26. Marts 1898, blev det udtalt fra forskellige Sider, at man ikke havde tilstrækkelig Erfaring til med Sikkerhed at kunne bygge derpaa. Nu erkendes det derimod fra alle Sider, at man er inde paa den rette Vej, og at der allerede er naaet betydelige Resultater i Retning af det Maal, man har sat sig, nemlig at bekæmpe Tuberkulosen hos Kvæget for om muligt efterhaanden at tilintetgøre den. Det har glædet mig at høre den højtærede Minister udtale sig i Retning af, at Loven af 26. Marts 1898 i det hele taget har virket tilfredsstillende. De Ændringer, som ere foreslaaede, ere jo heller ikke store og indgribende. Blandt dem, som have været paa Tale her, og som have vakt nogen Dissens, skal jeg tillade mig at fremdrage § 5 om Forhandlingen af Tuberkulin. Det er nu sikkert anerkendt fra alle Sider, at Tuberkulin er et ganske fortrinligt Middel til at konstatere Tuberkulosen hos Dyr og altsaa derigennem et fortrinligt Middel i Kampen mod Sygdommen. Det har ikke altid været saaledes. For ikke ret mange Aar siden var der ude omkring, særlig hos praktiske Landmænd, en ret stor Tvivl, om man virkelig ogsaa kunde stole paa Tuberkulinprøven. Og i den Henseende var det jo noget uheldigt, at det blev indrømmet af Professor Bang, som jo er gaaet i Spidsen for Kampen mod Tuberkulosen her i Landet med saa stor Dygtighed, at Tuberkulinen ikke var et ganske ufejlbart Middel; man kunde anvende Tuberkulinen uden at Dyret reagerede, og dog kunde der være Tuberkulose. Netop naar et Dyr var meget stærkt angrebet af Tuberkulose, kunde det ske, at en Indsprøjtning ikke gjorde nogen Virkning. Det er selvfølgelig en Mangel, men det beviser jo ingenlunde, at Tuberkulin ikke virkelig er et fortrinligt Middel til at konstatere Tuberkulose. En Mangel ved Tuberkulin er det ogsaa, at der ved gentagne Indsprøjtninger af et Dyr kan frembringes en Immunitet hos det, ret ofte af forbigaaende Art, men dog saaledes, at Tuberkulinprøven ikke viser, hvad den bør vise. Det er vel ogsaa denne Mangel ved

Tuberkulinen — at den ved gentagne Indsprøjtninger frembringer Immunitet — som har givet Anledning til, at § 5 er bleven foreslaaet af den meget ærede Minister; thi denne Mangel ved Tuberkulinen har medført Misbrug. Det har den højtærede Minister sikkert Ret i, at der har fundet og endnu finder Misbrug Sted, navnlig over for Dyr, der skulle over Grænsen. Det har vist sig ved forskellige Lejligheder, at Dyr, der ikke have reageret her hjemme, have reageret, naar de ere komne over Grænsen. Jeg er derfor ganske enig med den højtærede Minister og med det ærede Medlem, der nu satte sig (Tesdaupf) i, at der bør være en stærk Kontrol med Tuberkulin, og jeg er ikke bleven overbevist ved det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholts) Udtalelser, som drog ret stærkt til Felts mod § 5 i Lovforslaget. Han fremhævede, at en Landmand paa en nem, hurtig og billig Maade burde kunne konstatere, om et Dyr var sundt, eller om det reagerede for Tuberkulinprøven. Det er jo ganske sikkert i alle Livets Forhold saaledes, at det nemme og billige ogsaa er det behageligste. Jeg vil dog indskyde den Bemærkning, at naar det ærede Medlem fremhævede Hurtigheden, tror jeg ikke, at den spiller nogen stor Rolle, da det netop er konstateret, at Dyr, der have foretaget en Rejse, ikke reagerer for Tuberkulin. De bør staa i Ro i nogle Dage, altsaa hvad angaar Hurtigheden, vil der sikkert nok være Lejlighed til at skaffe en Dyrslæge fra Egnen til Stede til at foretage Prøven. Noget andet er det med Billigheden. Jeg erkender, at det selvfølgelig ikke bliver saa billigt at hente en Dyrslæge til at foretage Prøven som at foretage den selv; men lige over for de virkelig betydende Interesser, som staa paa Spil, og lige over for de Misbrug, som faktisk have fundet Sted, forekommer det mig, at Hensynet til Billigheden ikke bør være det overvejende, men at man bør slutte sig til Lovforslagets Regel om, at Tuberkulinhandelen skal begrænses, eller rettere sagt om, at Tuberkulinindsprøjtninger kun maa foretages af Dyrslæger. Det er i øvrigt ikke noget ganske ukendt, thi et saadant Forbud eksisterer ogsaa i Belgien, hvor det udtrykkelig er forbudt at indføre Tuberkulin uden særlig ministeriel Tilladelse. Jeg er derfor, saaledes som Sagen foreligger for mig i Øjeblikket, og indtil jeg bliver oplyst om, at de Gener, det ærede Medlem omtalte, ere saa overordentlig store, at jeg af den Grund maa bøje mig, tilbøjelig til at slutte